

ČEKAM

Tomislav Antunović

Čekam da vrag zaspe
 onaj što me u stopu prati
i da moj dan već jednom bude moj dan
i moja noć samo moja noć
i da se vratim u dol
 u svoj dol
a da korak ne prekinem i pronađem
 u kršu stope svog djetinstva
onog siromašnog.

Eto vama sav svijet
 njegove kockarnice
 i obilna jasla
 sva nalazišta i sva polazišta
jagmite se, laktajte se, a meni dajte
dajte mi kućerak u planini
i komad zemlje
i jednu maslinu
i tovara kojeg već ne prтите
i kozu koju ste do kože izmuzli

još vjerujem u zemlju
vjerujem u drvo i u kamen
 i u komin
u svoje ruke i svoj znoj
i u molitvu da ne žalim za izgubljenim
 danima

hoću dalje, što dalje od pločnika kaljužavog
od ugladenih laži
dalje, što dalje od bezglave trke za
petom stranom svijeta

letite, letite
a meni vratite
vratite mi moj dol, moju vrtaču
 moju maslinu
vratite mi moje sretno siromaštvo.